

Verslag singlehanded 2020

Hein Zelle

Redshift, Dragonfly 920 extreme (trimaran)

Vrijdag 16-10-2020 – aanbrengtocht

De dag begint met de laatste inpakwerkzaamheden. De meeste tassen (verbaasd veel spullen!) staan al klaar, maar eten moet nog bijeengepakt en nog wat laatste zaken van de opladers. Dan is het zover: op naar Workum om de boot naar Lelystad te varen. Ágnes brengt me weg en neemt de auto weer mee naar huis zo dat ze me, mocht het nodig zijn, ergens op kan halen.

De vaartocht wordt een voorproefje voor zaterdag, zo blijkt later: weinig wind in de rug. Uiteindelijk heb ik zo'n 2 uur lekker kunnen zeilen en de rest toch maar gemotord om op tijd voor het eten in Lelystad te kunnen zijn. Na Trintelhaven trekt de wind nog even aan en kan ik onder code-0 nog lekker zeilen tot de haven. Spullen opgehaald bij Elly en Frits, eten opgehaald bij het restaurant. Het leven kan slechter!

Zaterdag 17-10-2020

Zaterdag gaat de wekker om 08:00, ik wil om 09:30 vertrekken om nog van de voorspelde ZW wind gebruik te maken naar Den Oever. Het is koud en het regent, bah! Bijgepraat met Hans van de Windfee, de andere trimaran die meedoet. De boot voorbereid en de tracker aangezet, hij doet 't, mooi.

Uiteindelijk wacht ik de regen af en start rond 10:30. Ik maak een optimistische schatting (blijkt achteraf) van 28 uur voor 165 nm met 6 knopen gemiddeld, maar daarbij vergeet ik in het heetst van de strijd, stom stom, mee te rekenen dat er toch nog 30 mijl bij komen uit de extra opdrachten.

Zowaar staat er na de start wat wind! We schieten vlot op richting Trintelhaven. Vlak voor de groen-witte tonnenrij zakt de wind er echter helemaal uit. Wat volgt is een uitgebreide drijfpartij tot Enkhuizen. Redshift loopt af en toe nog 3 knopen maar aan het eind echt nog maar 1, dit gaat wel heel erg lang duren zo. Om 16:45 bij de Ven besloten naar binnen te gaan voor de ankerstop die sommigen al eerder hebben genomen. In afwachting van iets meer wind, maar die komt precies terwijl ik voor anker lig. Om 19:00 als ik zou mogen vertrekken kakt ie al weer in! Twijfel twijfel ... Uiteindelijk besluit ik te blijven liggen en morgen vroeg verder te gaan met hopelijk meer wind. Dat gaat me vast nog opbreken want ik krijg de planning niet goed rond voor het wad op zondag. Misschien wordt het leergeld, we gaan het zien. 21:00 naar bed, wekker om 05:00.

Zondag 18-10-2020

Zondag om 04:30 maar opgestaan nadat ik al 3 keer wakkere ben geworden. Dat blijkt maar goed ook, want uiteindelijk ben ik toch pas om 05:00 de haven van de Ven uit. Spannend, zo in 't donker voorbereiden en wegvaren! Het gaat allemaal goed en ik eindig niet in een visfuik. Daarna volgt een heel mooi rak, rustig hoog aan de wind met zo'n 6 knopen snelheid en maar net iets meer windsnelheid.

Ik zet de code-0 nog niet omdat het aardig loopt, en we slingeren tussen de boeien van de Kreupel en de kardinale tonnen ernaast door richting Den Oever. Vlak voor den oever moet ik kruisen want de wind draait. Dan zie ik iets heel onwerkelijks: een spoor (treintje) van enige tientallen satellieten (!) die overkomen, allemaal in dezelfde baan. Hoewel het mijn vakgebied is ken ik dit nog niet: het blijkt later het nieuwste speeltje van Elon Musk te zijn, een netwerk van duizenden satellieten om de hele aarde van internet te voorzien (SpaceLink). Ik heb er zo mijn gedachten bij ...

Terug naar het zeilen. In Den Oever zie ik voor de sluis een paar van de mededeelnemers liggen (kleine waarscheepjes). Terwijl zij nog slapen wordt ik vlug geschut, en aan de andere kant pauzeer ik even in de waddenhaven. Bijgepraat met Arnaud van de Vingelot, een mooi en snel schip van Koos de Ridder zoals later blijkt! Terwijl ik terug loop naar de Redshift zie ik pas wat voor een blubberbende ik vanmorgen op de boeg heb gemaakt met het anker.

Vervolgens komt een taai kruisrak door het Visjagersgaatje, afgetopt met een bui. Dat eindigt met bijliggen om te reven: grote chaos in de kuip maar uiteindelijk gebeurt er niks. Daarna gaat het redelijk tot Den Helder, maar het blijft buiig en vlagerig, niet echt lekker zeilen. Als kers op de taart wordt, net als ik aankom, de haven gesloten voor een groot boorplatform dat de haven ingesleept wordt door minstens 3 sleepboten. Na 30 minuten bijliggen (net geoefend, en nu tijd voor koffie en toilet!) mag ik de haven van de KMJC in. Met bijbehorende koninklijke service: een trimaran-brede ligplaats bij de tanksteiger, een kop koffie van de havenmeester en een kom snert. De puzzel hangt buiten.

De koffie en erwtensoep helpen enorm: waar ik bij aankomst er aardig doorheen zat, heb ik nu nieuwe energie om naar buiten te gaan. Ik moet als tri de dual-handed route varen, die bevat ronden van de SG buiten in het zeegat. Aangezien de route binnendoor naar Vlieland vandaag eigenlijk niet goed te doen is met stroming en getij (moet over Harlingen met NW wind, niet fijn op de Boontjes), besluit ik buitenom naar Vlieland te gaan. Dat is kritisch met mijn rusttijd, ik moet namelijk eigenlijk om 23:00 rusten, maar zou moeten kunnen. Bovendien geeft Elly aan dat je mag schuiven met de periodes rust in 2 aaneengesloten etmalen, dus mocht ik later aankomen is het geen DSQ.

Ik vaar naar buiten samen met de Vingilot, we gaan redelijk gelijk op. Ik kom eerder bij de SG, maar moet daarna nog reven en Arnaud haalt me bij. Wat een enorme stuiterbak hier! Net als ik me afvraag of ik dit nog wel 6 a 7 uur vol ga houden, mag ik overstag en worden de golven veel rustiger. Zo wordt het leuk! Het rak wordt steeds mooier, en eindigt boven vlieland zelfs met 12-14 knopen surfend over de golven naar de inloop Stortemelk. Gaaf, zo hard gaan over toch wel stevige golven!

Moe maar voldaan kom ik aan op Vlieland om 19:00, met net meer dan 6 uur vaartijd voor de oversteek. Niet slecht! Anderen gaan nog door richting Harlingen, maar ik besluit voor een goede nachtrust te gaan met weer een vroege start morgenochtend.

Maandag 19-10-2020

De wekker gaat om 05:30. Urgh, dit gaat een heel stuk moeizamer dan gisteren met opstaan! In ieder geval heb ik vannacht geen moeite gehad met slapen, als een blok tot de wekker gaat. Achter me ligt de Bres nog in diepe rust. Ik maak de boot klaar in de haven met het deklicht aan, heel comfortabel. Ontbijtje erin, en gaan! Toch wordt het nog 06:20 voor ik buiten de haven ben, dat duurt altijd langer dan gedacht.

Buiten ontdek ik een klein maar vrij belangrijk foutje in mijn plan: de stroom staat tegen (vloedstroom) in de vliesloot, en het waait zo'n 3 knopen. Ik kom niet tegen de stroom in! Pas na een kwartier heen en weer zeilen rond dezelfde boei merk ik dat de buitenboordmotor nog in het water hangt. Snel eruit, nu gaat het betetr en kom ik tegen de stroom in. Ik doe er alsnog lang over om bij de Richel te komen, maar vandaar gaat het steeds harder met de stroom in de rug. Dit is thuiswater, nu wordt het ontspannen varen en de kaart is even niet nodig. Wel kom ik er achter dat een grote boodschap doen spannend blijft op de Vliestroom als je meer dan 10 knopen over de grond vaart, er is veel verkeer en er zijn veel tonnen! Snel snel ...

Vanaf Harlingen volgt een monster kruisrak Boontjes met stroom tegen. Het gaat wonderbaarlijk goed nog, heen-en-weer springend over de overloop tussen helmstok en schootlieren die bij Redshift op het kajuistdak staan. Slechts 1 keer ben ik te laat en komt het zwaard omhoog, en 1 keer moet ik even pas op de plaats maken voor een passerende viskotter. Naarmate je dichterbij Kornwerderzand komt kunnen de slagen steeds groter worden. Ondanks de rust die dat geeft heb ik geen armen meer over, goede zeiltraining! (Later zie ik op de app dat mijn track nog meevalt, anderen zoals de Vingilot hebben nog minstens twee keer zoveel slagen moeten maken. Alles is relatief dus.)

Kornwerderzand gaat wel heel vlot: ik mag brug door en de kleine sluis invaren nog voordat ik tijd heb om de giek op te ruimen die door een foutje op mijn spatkap geland is. Dan maar met reeflijnen in de kuip. Ik weet de sluis door te varen zonder iets te raken – redshift heeft ongeveer 1 bolfender ruimte aan beide kanten. Door naar Makkum onder zeil: er staat ondertussen een dikke 4 Bft aan wind, zometeen maar revent voor het aan-de-windse rak naar het zuiden. Dat wordt hakken!

Pauze in Makkum met koffie, een puzzel (moeilijker! Deze ken ik nog niet) en een demonstratie aanleggen onder zeil van de Vingilot. De Dixbay doet dat nog effectiever: die zet alleen de co-schipper af op de kant en draait een rondje. Puzzel bekijken, terug aan boord en weg zijn ze! Ik praat bij met Martin-Paul over zijn meesterzet van zaterdag: al bomend langs de dijk bij Trintelhaven bleef hij iedereen voor met de windstilte.

De tocht van Makkum naar de Kreupel (extra opdracht) begint met veel wind en inderdaad het betere hakwerk in de korte golven. Niet mijn favoriet! Dan volgt een dikke bui waar ik alle revent zie: van 1 naar 2 naar fok gereefd naar helemaal vol tuig terug. Pfff! Weer geen armen over. Afijn, vanaf dan volgt een heerlijk constante 3 Bft en kruisen we het hele IJsselmeer over. Genieten! Rondje kreupel en door naar Enkhuizen. Om 18:07 vaar ik het Naviduct in met Windfee, mijn sparringpartner sinds de Kreupel. Samen genieten we van het laatste bezeilde rak naar Volendam met zonsondergang en heel veel lichtjes en sterren. Nageborreld tot middernacht met Arnaud.

Dinsdag 20-10-2020

Misschien was bier drinken gisteravond niet het slimste idee, ik word licht brak wakker om 08:30. Koffie en ontbijt helpt, en gelukkig heb ik vandaag niet veel haast vanwege de ingekorte opdracht. Ik heb gisteren per ongeluk al gezien wat de laatste opdracht wordt: andere schepen hebben de route achterstevoren gevaren en die maken een mysterieus rondje om de Markerwadden ... Desondanks moet dat eenvoudig passen vandaag. Ik ga eerst met Martin-Paul op zoek naar het "Paleis Noordeinde", wat we na informeren bij een postbode vinden (toch iets verder dan we dachten). Selfie gemaakt en weer snel terug naar de boot.

Ik tuig de boot op in de haven, en wordt onderweg bijna overvaren door de vertrekkende Marken Expres. Oeps. Een oplettende voorbijganger waarschuwt me voor de ondergang... Ik zet uit voorzorg een rif want het waait stevig zo te zien. Op grootzeil lukt het zelfs om geheel regelementair de haven uit te zeilen, de ingang blijkt bij daglicht toch een stuk breder dan de vorige avond in het donker. Vervolgens begint het *feest* rak naar Lelystad. 16-22 knopen halve wind op de meter (die je vooral niet al te erg moet vertrouwen, maar goed). Redshift vindt het geweldig en ik ook! We schieten met 13, 14, 15 en uiteindelijk zelfs 17 knopen naar Lelystad, waar ik na 01:01 uur aankom met een gemiddelde van 13 knopen. Niet slecht! Er volgen spontaan allemaal filmpjes op de kwebbelgroep, dank daarvoor!

Ik ga op zoek naar de puzzel wat nog even moeite kost om het juiste huis te vinden, en houd pauze in de haven met koffie en wat eten. Dan door naar de Markerwadden. Dat loopt lekker: eerst een stuk voor de wind, dan ruim en vervolgens tussen de wadden en de dijk in redelijk beschut water opkruisen terug naar Lelystad. Ik merk dat ik de meeste harde-wind zenuwen helemaal kwijt ben sinds gisteren, wat een heerlijk gevoel.

De dag eindigt met sluizen bij 2 enorme vrachtschepen in de sluis. Los van wat gestuntel voor de sluis kom ik er heelhuids doorheen, en ben ik al bij de finish! Om 16:54 ga ik over de lijn, en om 17:53 lever ik met nog net een minuut te gaan de logboeken, het verslag en de tracker weer in bij Elly die weer aan de steiger ligt met de Deinumaid. Mijn schatting van 28 uur (6 knopen gemiddeld) bleek niet eens gek: als ik de 30 mijl had meegerekend was ik precies op de 33 uur uitgekomen die ik heb gebruikt!

Nawoord

Ik heb enorm genoten van de Singlehanded. De gezelligheid, ondanks de Corona maatregelen, maar vooral ook de duw om eens wat te gaan zeilen wat ik zelf nooit gedaan zou hebben. De Noordzeetocht en het kruisrak op maandag waren beide tochten waar ik tegenop zag maar die geweldig uitpakten. Dit heeft me heel veel vertrouwen (terug) gegeven in de boot en mijzelf. Dank daarvoor!!

Tot volgend jaar

- Hein -